

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Cinquè període

Sèrie P - Número 64

Dijous, 4 d'octubre de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 41, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Debat

sobre l'orientació política general del Consell Executiu (tram. 255-00008/06) (continuació) (p. 3)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 41.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera de Governació i Relacions Institucionals, el conseller d'Economia i Finances, la consellera d'Ensenyament, els consellers de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i de Justícia, la consellera de Benestar Social i els consellers de Medi Ambient i d'Interior.

El president

Prego a les senyores i als senyors diputats que seguïn als seus llocs corresponents. (*Remor de veus.*) Suposo que les senyores i els senyors diputats deuen estar transaccionant fins a l'últim moment, però ara ja seria el moment de passar al debat d'aquestes resolucions.

Es reprèn la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu (tram. 255-00008/06) (continuació)

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament s'ha establert l'ordre d'intervenció per a la defensa de les resolucions presentades que consta en el dossier que els ha estat repartit. Les propostes conjuntes i transaccionals es defensaran dins del torn de cadascú.

Té la paraula en primer lloc, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Dèiem ahir –el president del nostre Grup– que ens trobem en un final de cicle polític, un final de cicle pel que fa al marc de l'Estat de les autonomies i pel que fa molt probablement a la força que ha liderat a Catalunya aquest àmbit: el pujolisme. Un final de cicle que té com a característiques, en aquesta conjuntura, una dependència com mai vista del Govern de la Generalitat amb relació al Govern de Madrid, amb un govern que s'ha quedat sense marge de maniobra, com s'està veient en aquests moments d'involució, on, mentre altres executius de comunitats autònomes estan responent frontalment, aquí de vegades es troba a faltar aquesta valentia en enfocar una situació difícil d'involució. És per això que una de les nostres resolucions va destinada a rebutjar les iniciatives que el Govern de Madrid ha adoptat en els darrers temps, algunes tancades i d'altres en marxa, destinades a laminar o, fins i tot, vulnerar l'Estatut d'autonomia. El Decret d'horaris comercials, el de liberalització del sòl, el recurs contra l'impost de grans superfícies, la Llei d'estabilitat pressupostària, la Llei de coordinació de les comunitats autònomes, les Llei de formació pro-

fessional, la Llei orgànica d'universitats, la de la reforma laboral i la mateixa actitud del govern Zaplana de segmentar la unitat lingüística.

Són iniciatives clarament involutives i això és el que mereix des d'Esquerra Republicana –en aquest cas compartim la proposició– una reprovaçió d'almenys del que s'ha fet fins ara amb relació a la dependència del Govern de Madrid.

Hi ha un segon aspecte que nosaltres hem de valorar críticament. Em coincideix amb el discurs del president de Grup d'ahir: la gestió del Govern en alguns àmbits on, entenem des d'Esquerra Republicana, el Govern no ha estat al costat dels interessos populars, sinó d'altres interessos. I aquests àmbits per a Esquerra són quatre bàsicament: l'àmbit de la política d'aigua, amb el suport al Pla hidrològic nacional; la política de suport a les escoles concertades d'elit; el tema de la pervivència del model de peatge, d'autopistes de peatge, i la posició favorable al monopoli elèctric. Per tant, si més no, en aquests quatre apartats, Esquerra creu que la gestió feta fins ara pel Govern de Convergència i Unió és reprovable. Compartim, doncs, la reprovaçió d'alguna altra força en aquests àmbits, però no en compartim el format. De fons estem d'acord tot i que el format no necessàriament l'hem de compartir, sobretot perquè hi ha algunes ambigüitats per part d'alguns dels signants de la reprovaçió. No es pot estar reprovant per la qüestió elèctrica i al mateix temps haver provocat el transfuguisme a Caçà per posar-se al servei de les elèctriques, per part del Partit Socialista. No es pot estar reprovant per la qüestió del Pla hidrològic i estar votant a Madrid una cosa diferent d'aquí, també en el Pla hidrològic. Per tant, cadascú que entomi la part que li toqui.

Votarem a favor del text perquè el text diu «reprovar la política que ha fet el Govern» i en això en el fons hi estem d'acord, però no en el format i el que hi ha a darrere a vegades.

Davant d'aquesta involució autonòmica i democràtica, i davant d'una política que entenem que en alguns àmbits té molt poc de social, Esquerra creu que hi ha d'haver un gir nacional i un gir social. I és per això que fem unes resolucions per arrencar aquest gir nacional i social. Un gir nacional que per nosaltres –amb molta probabilitat, ens quedarem sols; ja els ho avanço– ve de lluny, amb un model d'Estat autonòmic mal pactat i mal gestionat pel successius governs que han manat a Madrid –repeteixo: successius governs que han manat a Madrid– i per un dèficit estructural bàsic, que és el dèficit fiscal. Som conscients que aquesta anàlisi..., sabem que quedarem sols, però el temps va passant i la realitat ens dóna la raó de quin és el problema de fons.

Hem acordat amb el partit que dóna suport al Govern una transacció –jo diria tres transaccions– pel que fa a la resposta a la involució nacional.

Una d'elles rebutja les iniciatives legislatives involutives. És important que aquest Parlament avui, per ampla majoria, rebutgi les iniciatives legislatives que, empreses a Madrid, van destinades a laminar l'Estatut.

Segona transacció, on en aquesta legislatura –no parlem del futur–, en aquesta legislatura, es posen sobre el paper un llistat d'iniciatives per millorar i augmentar

l'autogovern esgotant totes les vies possibles per tal, precisament, d'ampliar les quotes d'autogovern, per modificar les lleis que calguin per garantir la presència plural de les comunitats autònomes, de les nacionalitats, en els organismes d'Estat, com el Tribunal Constitucional.

I una tercera per garantir la presència de Catalunya a Europa. Són tres transaccions que seria bo i esperem que surtin amb una ampla majoria d'aquest Parlament, si més no aquella línia que dèiem ahir dels 123 diputats. Gir nacional, doncs. Gir social també amb una bateria de propostes de resolució sobre medi ambient, treball, caixes, cooperació local, xarxa ferroviària, administració, justícia, policia, gestió d'aigua, beques, mitjans de comunicació, indústria cultural, fracàs escolar, etcètera.

Veurem després del resultat de la votació què en queda, de tot això. Ja ens agradaria que fos prou per indicar que realment estem en un gir social. No sembla que les coses vagin per aquí de moment.

I última qüestió, gir nacional, gir social, amb quin instrument? L'instrument que proposa Esquerra –ahir es va fer sobre aquesta taula– és el d'un pacte nacional per Catalunya d'estabilitat, amb tres potes: pacte sobre pressupostos, pacte sobre calendari electoral i pacte en les lleis d'interès nacional per ampli consens, lleis que per nosaltres –que es podria discutir– són: família, educació, ordenació del territori, ràdio i televisió, política lingüística, infraestructures i innovació.

Explicito: propers pressupostos, que entraran aquí probablement el 7 de novembre, són aquells que marcaran si hi ha voluntat de gir o no hi ha voluntat de gir. Propers pressupostos, 7 de novembre. I resposta del conjunt de forces catalanistes, conjunt de forces catalanistes: Convergència, Unió, Socialistes, Iniciativa i Esquerra. És una oferta seriosa que a la mateixa oferta ja marca clarament la data de caducitat de la negociació possible i que implica el que implica, al conjunt d'aquests partits de tradició catalanista. És per això que en la mesura que aquesta proposta ha tingut receptivitat de diversos partits no seria conseqüent posar-la a votació avui quan el període que s'obre real de caducitat és aproximadament d'un mes. Per tant, ja anuncio que Esquerra no posa a votació la proposta, aquesta, avui, i immediatament planteja converses del nostre secretari general, president de Grup, amb el conjunt de líders dels partits polítics per fer-los arribar aquests dos missatges clars.

Oferta que va destinada a aclarir-se en el marc del calendari dels següents pressupostos, que necessita la concurrència de més de dos grups parlamentaris per a ser realitzable perquè va empaquetada amb propostes de lleis d'ampli consens. I, lògicament, en aquestes converses, es demanaria fins a quin punt té sentit continuar altres estratègies d'oposició, que nosaltres no compartim, com la moció de censura; si continua tenint sentit en un possible marc d'acord de les forces catalanistes i, per descomptat, també ja anuncio l'abstenció. Quin sentit té ara posar a votació unes eleccions anticipades si s'ha obert un marc, que –repeteix– té un mes de caducitat, de possible acord alternatiu. Per tant, demanaríem que es reconsiderés l'interès en aquestes moments de les estratègies de la resta de grups de

l'oposició en la perspectiva de veure si realment hi ha una resposta real –no la d'ahir, que va ser una suspensió de resposta– a la proposta d'acord democràtic entre les forces catalanistes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula ara, per defensar les seves propostes de resolució i pel Grup d'Iniciativa de Catalunya-Verds, l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, després de dos dies de debat sobre l'orientació política del Govern de la Generalitat, podem treure tot un seguit de conclusions que ens ratifiquen en la diagnosi que des fa temps plantejgem des d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Tenim un govern caducat, incapaç d'illusionar el país, que fins i tot per demostrar la seva aparent vitalitat ens avorreix amb discursos de durada castrista. Argumentem de totes maneres l'afirmació. (*Remor de veus.*) Durada.

El govern del senyor Pujol ha fracassat en les dues propostes... (*Remor de veus.*)

El president

Esperi's un segon. No he tingut la sort de sentir-lo... (*Veus de fons.*) Ah!, està bé... Prego silenci, si us plau

El Sr. Boada i Masoliver

Bé, deia que el Govern del senyor Pujol ha fracassat en les dues propostes que va plantejar en el debat d'investidura: més autogovern i un finançament suficient per acabar el dèficit fiscal. No només ha fracassat, sinó que els seus aliats, el Partit Popular, han accelerat la seva croada contra l'autogovern: lleis d'estabilitat pressupostària, Projecte de llei de concertació autonòmica, Llei del sòl, Llei orgànica d'universitats... I davant d'aquesta agressió la resposta de Convergència i Unió és el victimisme atàvic del seu nacionalisme, però per altra banda continua mantenint el suport del Partit Popular per arrapar-se al poder i perpetuar el règim que va crear el 1980.

Senyor Pujol... No hi és el senyor Pujol, però en tot cas el Govern del senyor Pujol ja no és creïble en la defensa de l'autogovern: ha rebutjat sistemàticament l'oferiment dels partits d'aquesta cambra a fer un front per plantejar una política comuna. La resposta: «Jo tinc l'aixeta, ja passaran per l'adreçador». I els únics que passen pel seu adreçador són els ciutadans de Catalunya que veuen com vostès, el Govern –ho repeteixo–, per a mantenir-se en el poder no rebutgen frontalment les lleis d'estabilitat pressupostària.

Per posar un exemple, avui, aquest matí, han fet un paper ben galdós al Congrés de Diputats, mentre totes les forces d'esquerra i el PNB –que no és d'esquerres– votaven en bloc contra la Llei, vostès votaven favorablement articles que anaven contra l'autonomia de

Catalunya i els seus municipis, alguns dels seus articles que limitaven l'autonomia financera dels ajuntaments, també, de Catalunya. I, a això, se'n diu cinisme, o més ben dit hipocresia, ja que, davant l'intent d'agressió més seriós contra l'autogovern de Catalunya després de la LOAPA, vostès s'arronsen. Si volien ser coherents, el que calia era una esmena a la totalitat. I si ho volen ser ara, almenys per dignitat, suposo que portaran aquestes lleis al Tribunal Constitucional.

Però també han fracassat en la gestió del territori. La seva política «desarrollista» i de dependència del Partit Popular ha provocat unes agressions al territori que seran irreversibles per diferents motius, tant a les Terres de l'Ebre com a les Gavarres, tant parlant de la contaminació per nitrats com per l'esgotament dels aqüífers.

Però el més greu de tot és que el seu Govern, senyor Pujol, el Govern de Convergència i Unió, ha perdut la confiança de molts ciutadans que han vist que per satisfer interessos privats, que no generals, han sacrificat el territori i l'autonomia municipal. Fins i tot han utilitzat, senyor Pomés, els mossos d'esquadra com si fossin guardes de seguretat al servei d'una empresa elèctrica. Tan ràpids i eficients a protegir les obres i la connexió de la línia per evitar problemes judicials posteriors i, en canvi –diran que és una anècdota, però és curiós perquè ho hem vist avui al diari–, i en canvi, quan han de donar el permís per connectar una central solar, com la que l'Associació de Naturalistes de Girona té, tarden sis mesos per enviar-hi un tècnic i redactar l'acta de connexió –sis mesos–, que significa una pèrdua de 200.000 pessetes per a aquesta associació. Hi podria enviar, senyor Pomés, un motorista i d'aquesta manera potser arribaria més fàcilment aquest tècnic per redactar aquest acte de connexió.

Però aquesta hipoteca de què jo parlava, o de què parlàvem nosaltres, també ha arribat a les coses quotidianes, al dia a dia dels ciutadans, amb el procés de privatització dels serveis públics: augment constant de diners cap a l'ensenyament privat concertat en detriment del públic; insuficient inversió per crear escoles bressols públiques; tractament residual a la formació professional; deixadesa a la gestió sanitària; llistes d'espera a les proves quirúrgiques, insuportables a les proves diagnòstiques; gestió gasiva a la xarxa d'ambulàncies; potenciació de la xarxa privada en l'atenció de la gent gran, on prevalen els interessos econòmics, els socials i de proximitat.

En definitiva, des del nostre punt de vista –modest punt de vista–, elements suficients per demanar eleccions anticipades, i que siguin els ciutadans de Catalunya que decideixin, al més aviat possible, qui ha de governar aquest país abans que l'agonia del pujolisme no acabi de desil·lusionar la ciutadania.

Les forces polítiques d'esquerres em sembla que hem fet un exercici molt clar en aquest sentit de reprovació a la tasca del Govern. I ho han fet per la seva mala gestió, pels reiterats incompliments de les resolucions del Parlament, per la seva dependència del Partit Popular. Aquesta, em sembla que és una resolució important, definitiva, no és l'hora de fer pactes nacionals, no podem confondre la ciutadania. Per nosaltres la línia no està entre el PP i Convergència, la línia està en aques-

tes escales que marquen la dreta de l'esquerra. (*Remor de veus.*) Per nosaltres és l'hora. (*Remor de veus.*) Perquè, vostès... (*Remor de veus.*)

El president

Prego silenci, senyors diputats. (*Pausa.*)

El Sr. Boada i Masoliver

Els senyors de Convergència i Unió ja demostren, amb les seves aliances amb el Partit Popular, que defensen els interessos dels poderosos, i, això, ho posen per davant de la catalanitat quan els interessa. Per nosaltres, per Iniciativa per Catalunya - Verds, és l'hora... (*Remor de veus.*)

El president

Esperi's, esperi's un segon. És que les delimitacions del passadís generen un cert estat d'ànim. (*Pausa.*)

El Sr. Boada i Masoliver

Per nosaltres –ho repeteixo– és l'hora de plantejar una veritable alternativa plural d'esquerres. No es pot donar oxigen o fer de crossa d'un mal govern, perquè la seva agonia és la de tots els ciutadans. Però en tot allò que afecta al territori, a la qualitat de vida de les persones, a l'educació, al pluralisme informatiu, a les infraestructures o a la mobilitat, el pacte passa per l'esquerra. El programa d'Iniciativa per Catalunya - Verds és incompatible amb el de Convergència i Unió.

El senyor Pujol està disgustat amb el Partit Popular ens deia ahir, i ho feia de la manera que ens té acostumats, amb aquesta escenificació i, fins i tot, posava en dubte de continuar la seva col·laboració. A l'oferiment que es va fer ahir, també, d'un pacte nacional, diu que s'ho ha de pensar, que ja té temps, que en vint-i-quatre hores, deia el senyor Mas, no hi havia temps. No sap veritablement el que vol aquest Govern, per això és necessari davant aquesta pèrdua de rumb constant donar la paraula als ciutadans.

Nosaltres, a través de les resolucions que hem plantejat, us volem presentar una altra manera d'entendre el país, un nou model de país que tingui com a eixos un govern basat en la racionalitat de l'Administració, en la transparència de la gestió, en una política dirigida als grups socials més necessitats a partir d'una distribució més justa de la riquesa, en una política que entengui el territori com un bé públic i que ha de ser gestionat a partir de paràmetres basats en la sostenibilitat, en una política educativa i sanitària que posi en primer pla el ciutadà i no els interessos econòmics; amb una política d'immigració que tingui com a objectiu l'acollida de les persones immigrades amb la participació de totes les administracions públiques, i amb una política d'habitatge al servei dels sectors socials més necessitats i no al servei de l'especulació urbanística, i amb una política alimentària segura i transparent, i amb una aposta clara, decidida i ferma per fomentar el transport públic de passatgers i mercaderies, la qual cosa vol dir revisar amb profunditat tota la planificació viària i ferroviària existent.

Aquestes són d'una manera esquemàtica les propostes que es veu a les nostres resolucions i que, també, entenem –ho repeteixo– una altra manera de veure el país, un altre model que, de ben segur, necessita per al seu futur.

I per això nosaltres –i acabo amb relació a les altres resolucions– no votarem favorablement cap de les resolucions que plantegin les forces conservadores que representen Convergència i Unió i el Partit Popular. Per nosaltres aquest Govern ja no serveix, i les seves propostes són la recepta que ja coneixem des de fa vint anys; no la necessitem. Res de nou, només victimisme, retòrica i avorriment. Els ciutadans d'aquest país aspirem a molt més.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joaquim Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, ahir i abans d'ahir qui més qui menys va fer referència als atemptats dels Estats Units, i una cambra que fa unes mesos va prendre un acord exemplar i únic en molts aspectes en matèria de terrorisme no podia fer altra cosa que avui repetir aquí, també, un acord conjunt de tots els grups amb relació als atemptats de Nova York i Washington. Com que tots cinc grups l'han signat, aquesta és una transaccional que no té més història, però em sembla que val la pena de subratllar que, atès que tots els grups en vam parlar, deixem constància que l'hem feta conjuntament.

Si deixem aquesta resolució conjunta de tots els grups a part, la resolució que des del nostre punt de vista té més importància és aquella que signen tres grups polítics d'aquesta cambra, forces polítiques que l'any passat van signar i votar conjuntament un acord per a l'aprofundiment de l'autogovern. I en constatar que de tot allò que nosaltres proposàvem, i que amb paraules diferents i amb algun contingut variable Convergència i Unió i el Partit Popular proposaven, no se n'ha fet pràcticament res, constatem junts que el balanç de l'últim any ha sigut dolent i fem una reprovació conjunta del Govern.

Li diem al Govern de Convergència i Unió: «L'últim any té un balanç negatiu. Esteu en situació de pròrroga. Les coses ja no poden anar així. Les forces polítiques, que en les darreres eleccions van tenir el nombre de vots que van tenir, de forma conjunta us recorden que no es pot actuar políticament a Catalunya d'aquesta manera.»

Perquè aquest debat una de les coses que ha fet ha sigut certificar amb paraules de tots els grups, però també del president de la Generalitat, un final d'etapa. Tots, d'una manera o altra, implícita o explícita, han dit que s'acosten canvis importants; uns que els veuen com a inevitables i altres que els consideren imprescindibles. Anem cap a canvis necessaris, vulgui o no vulgui aquell que

els fa absolutament inevitables i que de moment no ens acompanya aquí.

L'actual situació de bloqueig i de dependència del Parlament de Catalunya i de la política catalana és una hipoteca per al futur de Catalunya que les forces polítiques que signem conjuntament aquesta reprovació creiem que el país no es pot permetre. I en aquest sentit, des del nostre punt de vista, creiem que cal una nova perspectiva, que cal un nou horitzó i que cal, com deia el president del nostre Grup ahir, un nou govern.

Senyor Pujol, deixi'ns governar, vostè ja no està en condicions de fer-ho, de fer-ho bé per molts motius. Per què? I això és el que es relaciona amb el conjunt de les propostes de resolució que nosaltres hem presentat. Perquè van prometre més poder i més diners i això no s'ha complert. Perquè van acordar unes coses ara fa un any aquí, vostès, no nosaltres, que no s'han complert. Perquè van comparèixer a unes eleccions autonòmiques amb un programa que no apliquen, diguin el que diguin i el reclamin i se'n reclamin com se'n reclamen. Perquè voten aquí coses que a altres llocs voten diferent i d'una manera més ambigua. I perquè cometem, reiteradament, i en el darrer any més que en cap altre, errors de gestió, errades polítiques en matèria de medi ambient, de ramaderia, d'indústria, de política territorial, etcètera.

La reprovació que formulem, la genèrica i l'específica, certifica un suspens al Govern, no un suspens al país. Aquesta és la fallàcia argumental d'alguns dels diputats que van intervenir ahir, per exemple, el senyor Ramon Camp. No hi ha una visió catastrofista del país –no hi ha una visió catastrofista del país–. Allò que és realment dolent, allò que és nociu, pernicios, allò que podria conduir-nos a una catàstrofe és el Govern, no el país que té una salut en molts aspectes envejable.

Nosaltres –nosaltres– volem que no arrossegui el conjunt del país en el seu inevitable declivi, i per això, i aquest és el fons de la discussió, aquest és el debat de fons, nosaltres hem retirat totes aquelles propostes de resolució que tenen un contingut propositiu, programàtic, que reservem per a un altre moment i que proposarem al poble de Catalunya, i mantenim i votarem totes aquelles propostes de resolució dels altres grups que tinguin un to crític, d'exigència crítica i de reprovació cap al Govern de Catalunya.

En aquest sentit, voldria explicar que nosaltres ens abstenem en els acords transaccionals que han fet Esquerra Republicana i Convergència i Unió, no pas perquè en molts aspectes –com ens passa també amb els acords que pugui haver firmat el Partit Popular amb Convergència i Unió o els que han presentat ells pel seu compte–, perquè no estiguem d'acord amb el seu contingut, sinó perquè en molts aspectes la possibilitat de la seva aplicació no és creïble. Però en el cas concret dels acords transaccionals entre Esquerra Republicana i Convergència i Unió, perquè el contingut literal d'allò que han signat és, des del nostre punt de vista, un retrocés respecte a allò que vam signar a tres –Iniciativa, Esquerra Republicana i el PSC - Ciutadans pel Canvi–, l'any passat en la resolució conjunta que vàrem donar a conèixer. Això per un motiu.

I un altre: que no pel que fa a Esquerra Republicana però sí pel que fa a Convergència i Unió nosaltres entenem que les posicions variables i ambigües, les actituds no coherents, les vacil·lacions en les actituds a l'hora de votar, que s'han exemplaritzat avui a l'hora de la votació de la Llei d'estabilitat pressupostària, hagin dit el que hagin dit, amb el to que ho han dit, i ho hagin dit aquí o fora d'aquí, donen poca credibilitat a aquell que hi posa molt d'èmfasi i una gran profunditat, i una certa consistència en les afirmacions que fa, i, després, desmenteix amb l'abstenció o amb el vot favorable, en articles que ataquen el moll de l'os de l'autonomia de Catalunya i de l'autonomia local, i de la capacitat de gestió dels ens locals de Catalunya.

I, per altra banda, hi ha un conjunt d'acords de caràcter polític i pressupostari entre el Partit Popular i Convergència i Unió, en els quals també ens abstindrem. Perquè podríem estar-hi d'acord, però a un govern que està a final d'etapa, que viu de la pròrroga, que està en temps afegit, nosaltres no li volem donar l'aval d'una votació favorable que no aportaria res de nou a la governabilitat de Catalunya.

I hem de dir també, i volem dir, que l'oxigen momentani d'ahir a la tarda –que s'està esvaint ja avui i que es reprendrà potser d'aquí a uns dies, però avui per avui en fase de dilució–, la proposta –no del contingut– del pacte nacional per Catalunya va ser només com un sospir que va donar peu a la profunda introspecció del nacionalisme personalista del nostre president, que, més enllà de l'oportunitat que li van brindar a fer-nos aquella confessió pública, no porta avui, vist que s'ha retirat i que s'obre una altra perspectiva negociadora, res de nou ni al debat ni sobretot a la votació que ara farem.

Nosaltres –i amb això acabo– no votarem res que signifiqui temps afegit; la pròrroga és dolenta en ella mateixa. Només l'oportunisme s'aprofita dels gols fets en temps afegit i, a vegades, moltes vegades amb connivència de l'àrbitre. Nosaltres en això no volem entrar. Ni l'àrbitre ni els altres no poden fer canviar el sentit d'un partit que té molt marcat, ja, el resultat final a curt o a mitjà termini.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari ha presentat, com tots vostès han vist, un seguit de propostes molt concentrades, políticament molt senceres, que pretenen ser allò que nosaltres entenem que la conclusió d'aquest debat és, i allò que voldríem o volem que els ciutadans de Catalunya entenguin d'aquest debat.

El debat va començar amb un balanç de l'acció de govern portada a terme durant els darrers dos anys, molt especialment durant aquest darrer any, amb una repassada, jo diria que molt extensa, no avorrida com alguns

han dit, sinó molt completa, del que ha estat, malgrat que a algú no li agradi, del que ha estat l'acció de govern, el que és en aquests moments i serà en el futur, parlant també dels grans eixos que la marcaran, parlant de temes tan importants com l'estat del benestar, la societat del coneixement, el treball, el desenvolupament econòmic, el desenvolupament sostenible, l'espai cultural a Catalunya i l'autogovern, tema que vostès saben que és central per a nosaltres.

Deixin-me –abans de fer alguns comentaris amb relació a paraules que he sentit avui i amb relació, també, al que al nostre entendre marca o marcarà la votació que tindrem a continuació– explicar, presentar les nostres propostes, com deia, aquests set temes fonamentals: l'autogovern, tot això que fa referència a la defensa i l'aprofundiment del nostre poder polític com a país, la immigració, la seguretat, la família, els temes relacionats amb Europa, allò que fa referència als pressupostos, en la mesura que limitem el possible dèficit i l'Administració pública.

En el primer camp, com deia, entenem que, davant les diferents iniciatives que poden representar un retrocés en l'autogovern de Catalunya, volem que quedi clar el nostre rebuig al Projecte de llei d'estabilitat pressupostària. Considerem, també, innecessari que mitjançant la Llei de cooperació autonòmica, atès que l'actual marc legal ja és suficient, es modifiquin qüestions que afecten la nostra competència. I, també, entenem que és important deixar clara la conveniència que el Govern, davant la tramitació parlamentària de la Llei orgànica d'universitats, vetlli per la preservació de les competències autonòmiques, especialment, garantint la continuïtat i l'estabilitat jurídica de la Universitat Oberta de Catalunya.

En l'àmbit de l'aprofundiment de l'autogovern, vostès poden comprovar en la proposta que hem fet que volem treballar en la línia d'aconseguir el traspàs de totes aquelles competències que no estan encara transferides, impulsar les actuacions de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat i, també, treballar per la modificació de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional, per tal d'articular un procediment específic que permeti resoldre els supòsits en els quals no assolim, o no s'assoleixen, els corresponents acords de traspàs de servei de les comissions mixtes de transferències.

Volem tractar també un tema tan important com és el de la immigració, i, per aquest motiu, presentem una proposta, a través de la qual, volem garantir que tots els nouvinguts tinguin els drets que els pertocuen en el camp sanitari de l'habitatge, de l'ensenyament, de l'assistència social, i que permeti la creació d'un clima humà positiu i acollidor i, a la vegada, garanteixi, també, el dret de la col·lectivitat catalana a la plena preservació de la pròpia identitat i dels seus valors.

En l'àmbit de seguretat –un tema importantíssim–, volem seguir implementant el model policial català, suma del cos dels Mossos d'Esquadra i els policies locals, d'acord amb el que ha aprovat aquesta cambra. Garantir, també, en cadascun dels seus àmbits competencials el dimensionament adequat i les dotacions suficients d'efectius i de recursos en els respectius cossos. I pre-

sentarem, volem també que es presenti, el Projecte de llei de seguretat pública de Catalunya, així com de reforma de la legislació penal, per tal de lluitar amb eficàcia contra la delinqüència menor i la multireincidència.

En l'àmbit de la família, com vostès saben, nosaltres tenim un especial interès a continuar avançant i reforçant el conjunt d'actuacions en les polítiques de suport a les famílies, en especial aquelles que tenen una major càrrega social com són les famílies nombroses, les famílies amb persones grans a càrrec, les famílies amb persones discapacitades i les famílies monoparentals. En el cas de l'ajut econòmic a les famílies, tal com ja es va anunciar, amb infants menors de tres anys, ampliar el topall de renda fins als sis milions de pessetes.

Així mateix, tot un seguit de mesures legislatives encaminades a la progressiva conciliació de la vida familiar amb la vida laboral i, concretament, continuar promovent aquelles trenta mil places de llars d'infants en els cinc anys incrementant les dotacions necessàries per portar a terme aquesta fi.

En l'àmbit d'Europa, coneixen també quin és el nostre capteniment, i volem que es reflecteixi també amb un acord d'aquest Parlament en la línia de defensar i garantir la participació de les comunitats autònomes en el Consell de ministres de la Unió Europea i en els òrgans auxiliars quan es tracti d'assumptes que afectin les seves competències. Tot un seguit de propostes encaminades a aquesta finalitat formen part d'aquest paquet, d'aquests quatre punts, concretament, que desenvolupen aquesta iniciativa.

També hem volgut deixar constància que continuarem prioritant l'assoliment del dèficit zero, en el marc del Projecte de pressupostos que s'està elaborant per a l'any 2002, i un paquet molt important al nostre entendre vinculat a l'Administració pública catalana. Entenem que és important que el Parlament manifesti la necessitat que l'Administració de la Generalitat continuï impulsant mesures innovadores per tal que sigui una organització moderna i de qualitat, prestant d'una forma àgil i eficaç els seus serveis als ciutadans, tant en allò que fa referència a la implantació de les noves tecnologies de la informació i la comunicació com a la motivació i la incentivació dels seus empleats públics, com a continuar les negociacions amb els agents socials per tal de millorar les condicions retributives dels seus professionals.

Vull anunciar que en l'àmbit de la defensa de l'autogovern i de l'aprofundiment en la nostra capacitat política hem arribat a una transacció amb Esquerra Republicana de Catalunya, que ha estat també esmentada pel ponent d'aquesta formació i que nosaltres volem especialment remarcar.

Avui, en aquest sentit, en aquest camp, Esquerra Republicana de Catalunya més enllà d'aquesta proposta ha repetit aquí un oferiment que jo, evidentment, no els contestaré, en primer lloc perquè no és el meu paper, però, especialment –que és la raó més important–, perquè vostès van rebre ja ahir una resposta del president de la Generalitat. Avui vostès mantenen una oferta, tot i que retiren un punt que havien presentat. Ens felicitem que hi hagi coincidència en aspectes relacionats direc-

tament al tema de l'autogovern, però també no deixem de manifestar una certa perplexitat per la contradicció, ni que sigui formal, que suposa presentar alhora, i mantenir alhora, ofertes concretes sobre el futur i mantenir sobre la taula propostes de reprovació.

Avui, en qualsevol cas, volem preferir parlar de coincidències, volem preferir parlar d'acords i, per aquest motiu, ens felicitem per l'acord assolit amb la presentació d'aquesta proposta transaccional conjunta.

Bé, amb relació a les propostes de resolució que han presentat la resta dels grups parlamentaris, jo vull referir-me, en primer lloc, a aquelles que fan referència al Grup Socialista i al Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Pel que fa a la proposta o a les propostes de resolució que ens acaba de presentar el seu ponent, deixi'm fer tan sols alguna consideració. Vostè ens recordava com en el debat de política general de l'any passat hi havia unes propostes relacionades amb l'àmbit de l'autogovern que podien merèixer el consens de forces polítiques diferents d'aquesta cambra. En canvi, avui, vostè ha de reconèixer que el que tenim davant és un acord de Convergència i Unió amb Esquerra Republicana de Catalunya. Li ho vull recordar perquè és també important veure com evoluciona cadascun dels grups parlamentaris d'aquesta cambra.

I, vull recordar-li una cosa també, senyor Nadal –no ho tinc aquí, a sobre, perquè em cauria de la tribuna, no hi cabrien els papers–, hi ha un document de més de dues-centes pàgines, que tinc a l'escó, on s'explica quin és el grau de compliment de les resolucions d'aquest Parlament –d'aquest Govern, per cert– com a conseqüència dels acords que pren el Parlament, de més o de l'ordre del 90% de compliment. (*Remor de veus.*) I vostè manté que aquesta és una de les causes que justifiquen aquesta actitud.

En qualsevol cas, nosaltres tenim un programa, el portem a terme, el complim. Entenc, entenem, tot el nostre Grup Parlamentari entén que és molt dur estar tants anys a l'oposició i... arriba un moment que un també té ganes i, legítimament, de poder governar. Però, en qualsevol cas, prengui paciència, senyor Nadal, facin el que han dit que farien, prengui paciència, senyor Nadal, pel que ha dit en aquesta tribuna i prengui paciència, òbviament, senyor Maragall, pel que vostè ens ha anunciat. Evidentment, vostè entén, i amb tota cordialitat li ho dic, que presentar una moció de censura no és la millor manera que nosaltres puguem arribar a acords amb les propostes de resolució que vostès plantegen.

I pel que fa a Iniciativa per Catalunya - Verds només dir-los una cosa. Vostès han anunciat també una certa actitud de complicitat amb aquesta moció que es presentarà, doncs bé, nosaltres li volem dir que, més enllà de les moltíssimes reprovacions que apareixen en els seus textos, entenem també que aquesta no és una actitud que permeti al nostre entendre en aquests moments poder arribar a acords amb vostès.

És evident, vostè ho ha dit, que el programa electoral de Convergència i Unió i el programa d'Iniciativa per Catalunya - Verds no és el mateix; per sort no és el

mateix, perquè els ciutadans de Catalunya poden gaudir d'un Govern que porta a terme allò que la majoria del país vol i ha votat.

Per acabar, i com a conclusió d'aquest debat, voldria dir que per a nosaltres és important destacar o, en tot cas, comprovar avui que hi ha un grup parlamentari, que és el Grup Popular, que manté també la seva línia, la seva aposta per l'estabilitat; això justifica l'ampli ventall d'acords que hem trobat en les seves propostes i, per tant, això es manifesta també en les votacions que tindrem a continuació.

I vull dir que avui volem adreçar un missatge ben clar a totes les catalanes i els catalans...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

Si em permet, senyor president...

El president

Faci el missatge ben ràpid.

El Sr. Millo i Rocher

Trenta segons i acabo, si m'ho permet. (*Pausa.*) La nostra norma bàsica de comportament es basa en el rigor, l'eficàcia i la coherència. Aquests tres elements garanteixen que el Govern de Catalunya porti a terme la seva acció de Govern en compliment del nostre compromís amb el país.

Efectivament, l'estabilitat és una prioritat fonamental, però no és el bé suprem, com s'ha dit. Com a nacionalistes sabem que la defensa de l'estabilitat té un límit, que és, precisament, la defensa de tot allò que ens identifica com a nació. Així doncs, el nostre programa de Govern i la defensa, la lluita constant en tots els fronts per incrementar el nostre sostre competencial, són les dues vertaderes línies, infranquejables sota cap concepte.

En un moment, en què Catalunya està rebent demostracions constants de menysteniment inacceptables, que no tenen altra finalitat que aconseguir una regressió autonòmica, nosaltres no podem dubtar ni un segon.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

Volem més poder polític...

El president

Ara sí que hauria d'acabar.

El Sr. Millo i Rocher

I acabo en cinc segons, president, si m'ho permet.

Volem més poder polític per a Catalunya, més capacitat per decidir sobre el nostre futur i el nostre benestar i la nostra prosperitat. Aquest és el nostre compromís,

senyores i senyors diputats, és el nostre compromís amb les persones, és el nostre compromís amb el país (*remor de veus*), que ningú s'equivoqui —que ningú s'equivoqui—, no l'hem trencat mai ni el trencarem en el futur. (*Forta remor de veus.*)

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor portaveu, s'ha sentit alludit?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Senyor president, m'he sentit alludit i contradit una vegada. De fet, si he llegit bé els documents preparatoris del Grup de Convergència i Unió per a aquest debat, el títol parla de punts forts i punts febles...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

...compliments i incompliments...

El president

...s'ha d'atendre al que ha dit el...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Perdó, sí, sí, és el que ell ha dit respecte al 90% del compliment. Si el document parla de punts forts i punts febles, i parla de compliments i incompliments, constato que el Grup de Convergència i Unió té una gran habilitat per amagar les seves debilitats.

Gràcies, senyor president.

(*Forta remor de veus.*)

El president

Senyor diputat, vostè sap que ha fet una intervenció que no es corresponia amb el moment processal (*forta remor de veus*), i li prego de debò que no forci les situacions reglamentàries en el nivell en què ho ha fet.

Gràcies.

Pel Grup Popular té la paraula la il·lustre diputada la senyora Dolors Nadal. (*Persisteix la remor de veus.*)

Prego silenci, si us plau. Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Avui ens toca debatre la tercera fase del que és el debat de política general. Avui ens toca debatre, ens toca votar, les propostes de resolució, perquè el debat de política general en té tres, d'etapes clarament diferenciades.

Primer, ve el Govern, ve el president de la Generalitat, i dona comptes al Parlament del que ha fet durant un any, i, a més a més, ens ha de dir què ha de fer fins a la

tardor de l'any 2000. Ahir el president es va esplaiar una mica i ens va fer arribar fins a l'any 2002 –dispensin, 2002, dispensin. El president es va esplaiar una mica i ens va fer arribar fins al 2010. Després va venir el torn dels grups parlamentaris, que hi diuen la seva, de tot plegat, no? I avui ve la tercera part. Avui és la part més laboriosa, la part més feixuga, la part que ens passem tot el matí treballant propostes de resolució. És la menys lluida, si vostès volen, però si m'ho permeten, també és la més clarificadora, perquè és aquella en què el paper de cadascú queda ben clar, perquè tota la brillantor, tota la passió, del debat es concreta, es posa negre sobre blanc.

Senyor president, li pregunto una cosa. Faig un mal càlcul si jo calculo que vostè, entre totes les vegades que ha hagut de pujar al faristol, deu haver estat parlant al voltant de sis hores? Més o menys sis hores, amunt i avall, sis hores parlant. En va dir moltes de coses, senyor president, vostè va dir coses relatives a la gestió, vostè va dir coses solemnes, vostè ens va explicar anècdotes, vostè, fins i tot, ens va parlar d'aquell senyor alemany que tant s'aprecia. No va trobar un minut, senyor president, no va trobar una fracció de segon, senyor president, per explicitar que si vostè podia venir aquí a fer un balanç de l'acció de govern, és perquè l'hem fet conjuntament, i ens en sentim satisfets. (*Aplaudiments.*) Ens en sentim satisfets, senyor president. I li deia això... No, no pateixi, eh?, vull dir, no es tracta que es faci cap reconeixement, no cal. (*Remor de veus.*) No cal, perquè n'hi ha molts de llenguatges, ho deia abans –ho deia abans–, n'hi ha molts de llenguatges, eh? I avui, els grups parlarem des del faristol, però parlarem d'una altra manera, que és la més important. Tindrem la darrera paraula quan expressarem el nostre vot.

Jo entenc, senyor president, que sis hores al faristol deuen atabalar. Sens dubte que sis hores al faristol atabalen molt, sobretot perquè el Grup Socialista ens deia: «No n'èrem, de catastrofistes», però el Grup Socialista sí que ens deia que hi hauria tota mena de catàstrofes i de malediccions futures si no governen ells, si no governen ells. Això ho deien.

I per una altra banda, jo també entenc que a partir de la introducció de les noves tecnologies vam entrar a mesurar qui estimava més a qui, i clar, això atabala. I ho dic, perquè avui es votaran onze reprovacions al Govern de la Generalitat, senyor president. Es votaran onze reprovacions, dos de les quals, justament, provenen d'aquells que ahir li oferien a vostè estabilitat.

Vostè va fer una afirmació, senyor president, ahir, vostè va fer una afirmació, i la va fer amb un to solemne. Jo, de veritat, vaig quedar impressionada quan vostè ho va fer, abans-d'ahir i ahir. Fins i tot diria que ho va fer amb gravetat. Vostè deia: «L'estabilitat no és el bé suprem.» Jo a vostè, senyor president, el considero una persona que no té una doble vara d'amidar. Per tant, senyor president, pel Partit Popular de Catalunya, vostè entendre que la responsabilitat amb què va actuar el Grup Popular ahir, reiterant-li la nostra aposta per l'estabilitat, i la responsabilitat amb què actua avui el Grup Popular, votant les propostes de resolució, vostè entendre, senyor president, que per nosaltres tampoc no ho admet tot, l'estabilitat.

Li dèiem ahir, senyor president, que el Govern de Catalunya fa coses positives, i que el Govern de Catalunya no les fa sol, perquè ho fa amb el Partit Popular de Catalunya. I si el Govern està fent les coses amb el Partit Popular de Catalunya, el Partit Popular de Catalunya fa coses per a Catalunya. I vostè, senyor president, que em consta, és per damunt de tot president de la Generalitat, vostè ha de tenir la fermesa, l'agilitat, la determinació política per reconèixer que el 92% de les resolucions que s'han tirat endavant en aquest Parlament, s'han tirat endavant amb el Grup Popular, exclusivament amb el Grup Popular. Perquè ja deia que el llenguatge oral, el bla, bla, bla, és molt bonic, però de llenguatges n'hi ha més. Quan es concreten, es concreten com es farà avui, amb les tres propostes de resolució del Grup Popular. Trenta-tres propostes que no pretenen altra cosa, senyor president, que millorar la gestió que hem realitzat conjuntament i avançar en la Catalunya del futur.

No faré la defensa de les propostes, d'aquestes trenta-tres propostes del Grup Popular, entrant en el detall de totes i cadascuna d'elles. En primer lloc, perquè no m'ho permetria el temps i, en segon lloc, perquè jo crec que es poden sistematitzar en dos grans grups: impuls de la pluralitat, millora de la gestió, sanejament dels comptes públics, impuls de l'economia productiva, i un altre gran bloc, que és l'eix polític, en aquest debat, del Partit Popular.

No s'hi val a dir que comencem amb pluralisme, iniciem amb trilingüisme i el valor de la pluralitat per al nostre país. Perquè vostè també ho va dir, senyor president: és el que ens ha donat millors fruits per a aquest país, és la millor mostra del pragmatisme de la nostra societat, i, a més a més, és un requisit imprescindible per fer una democràcia de qualitat. La realitat del nostre país és plural, no s'ha fet traçant línies divisòries. El nostre país s'ha fet reconeixent les diferents maneres d'estimar Catalunya i valorant-les totes per igual.

Per això parlem de pluralisme en la primera proposta. I parlem d'autogovern. Parlem d'autogovern, perquè el nou sistema de finançament ha representat incrementar de forma substancial, jo diria que de la forma més important en els darrers anys, el sostre d'autogovern de Catalunya. I, a més a més, hem aconseguit millorar també els nostres comptes públics.

I lligat amb el finançament, vull parlar del que ha estat un tema recurrent aquests dies: la Llei d'estabilitat pressupostària. La Unió Europea, en què volem participar activament, és símbol de molts valors: pluralisme, llibertats, igualtat d'oportunitats, però també serà, amb la posada en marxa de l'euro, una aposta compartida per l'estabilitat.

Considerem imprescindible per a Catalunya que compti amb una llei d'estabilitat pressupostària. És que, a més a més, ens ho mana una llei: la Llei de pressupostos, la llei de l'any passat, Llei 4/2000, ens obliga a presentar en aquest Parlament una llei d'estabilitat pressupostària, i, per tant, fem aquest recordatori novament en les nostres propostes de resolució. Perquè caure en la temptació de la desconfiança política a curt termini, no

pot hipotecar el país a llarg termini, perquè això només ho podem fer amb un cost importantíssim per al nostre desenvolupament econòmic i per al manteniment de les polítiques de benestar.

L'aposta per l'estabilitat no és, com s'ha volgut fer creure per alguns alcaldes socialistes, no és sacralitzar una dècima amunt o avall, és... El que es vol fer, el que es diu, és que la iniciativa privada i la iniciativa pública sumen, que s'han d'alliberar recursos financers, justament per incentivar la creació d'ocupació i fer millorar el país. I, sobretot, el que es diu és que és l'únic instrument per tenir un coixí quan ens vénen maldades. Per això considerem que Catalunya ha de tenir una llei d'estabilitat pressupostària.

Després entrem en tot aquelles propostes que fan referència a aquells requisits mínims per a la competitivitat del nostre país. No hi entraré, però..., ensenyament, R+D+I, qualitat industrial, treball, infraestructures. Perquè també vull fer una reflexió: la competitivitat no és una opció ideològica, a la competitivitat ens hi obliga la garantia de l'estat del benestar.

Jo voldria fer referència a una proposta concreta de les moltes que hem plantejat en matèria de benestar social –gent gran, disminuïts, dependència, conciliació de vida familiar i laboral–, però me'n volia referir a una, perquè el president, ahir, va recordar els avenços que s'havien fet en matèria de família. Va tenir novament un oblit –una mica d'epidèmia això dels oblitats. El concepte de xec escolar va ser introduït per primera vegada pel Partit Popular, va ser incrementat novament pel Partit Popular, i considerem que representarà un avenç molt important per fer de la família una veritable generadora de cohesió i benestar social, l'increment d'aquest xec fins a vuitanta mil pessetes, perquè, en definitiva, ara s'hi sumen molts, a la defensa de la família com a eix vertebrador de la societat. Les propostes, els que ho defensem des de fa temps i que hem aportat propostes, sens dubte, senyor president, estem perfectament identificats.

En definitiva, jo el que els volia dir és que les nostres propostes parlen de pluralitat, no parlen de línies divisòries. Les nostres propostes parlen de progrés, no parlen de progressia.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Passem ara a les votacions. Prego especial atenció als senyors portaveus. Sí? Senyor Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Senyor president, una qüestió tècnica de dues esmenes que hi ha un error. La primera, a l'esmena transaccional entre la resolució 5 d'Esquerra i la 3 de Convergència i Unió: la transacció és de tot el punt excepte l'encapçalament i l'apartat a.

El president

Sí, li demanaria un petit favor. Seria el següent: primer votarem les esmenes d'Esquerra Republicana, després les d'Iniciativa per Catalunya, després les socialistes i després la transaccional dels tres. Després la de Convergència i Unió i després les del PP, i després totes les transaccionals. En el moment en què vingui aquesta transaccional vostè em fa aquest advertiment.

El Sr. Huguet i Biosca

No, perdó, és que va lligat al fet que si no, no podem votar el que queda pendent, senyor president. Li ho he de dir ara. Queden pendents, o sigui, queden vius, l'encapçalament i l'apartat 5a. Queden vius, al marge de la transacció.

El president

Molt bé.

El Sr. Huguet i Biosca

I segona qüestió tècnica, que la mateixa...

El president

La 8.8, segurament.

El Sr. Huguet i Biosca

Perdó?

El president

La 8.8.

El Sr. Huguet i Biosca

La 8.10, on hi ha una incoherència, que ja es veu pel context. On diu «regadius», ha de dir «residus».

El president

Ha de dir?

El Sr. Huguet i Biosca

«Residus». 8.10.

El president

I a la 8.8, també s'hi ha d'incloure l'esmena tècnica que diu «en el marc de les seves competències.» D'acord.

La Proposta de resolució número 1 ha estat retirada. Per tant, la primera votació que farem serà la Proposta de resolució número 2.

Comença la votació. *(Algú diu: «D'Esquerra, oi?»)* D'Esquerra Republicana, lògicament.

Ha estat rebutjada per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Les propostes de resolució número 3, 4 i 5, menys la lletra a, tal com s'ha dit, i la 6 han estat transaccionades.

Per tant, passem a la segona votació, que és la proposta de resolució 8.6, 8.8 –inclosa aquella esmena tècnica

ca que abans he esmentat— i 8.9, fins a l'incís «integral», i la 9.1 i 9.5. És així? (*Pausa.*)

Comença la votació.

Han estat aprovades per 73 vots a favor, 12 en contra i 50 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació la proposta de resolució número 7 i els apartats no votats de la proposta número 8, en què incloem el 8.10, amb aquella esmena que vostè ha fet, i el número 9, i la proposta de resolució número 10. (*Veus de fons.*) No, la lletra c, ja la farem després.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 17 vots a favor, 68 en contra i 50 abstencions.

A continuació, la proposta de resolució número 5, lletra a.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 68 en contra i 50 abstencions.

Passem ara a votar les d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

La primera votació és les propostes de resolució número 1 i número 4.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 55 vots a favor, 68 en contra i 12 abstencions.

A continuació, les propostes de resolució 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

La proposta número 10 sustenta una transaccional.

Les propostes de resolució que ara sotmetem a votació són la 20, 25, 28 i 31.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I, finalment, la votació que és la resta de les propostes de resolució, que són l'11, la 12, la 13, la 14, la 15, la 16, la 17, la 18, la 19, la 21, la 22, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 33, 34, 35 i 36.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 17 vots a favor, 68 en contra i 49 abstencions.

A continuació, posem a votació les propostes formulades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Han estat retirades la número 2, el punt 2 de la número 3, la número 4, els punts 1 i 2 de la número 5, la número 7, el punt 3 de la número 8, i també les propostes números 9, 10, 11, 12 i 13. La 14 sustenta una transacció.

I, per tant, sotmetem el conjunt de les propostes a votació.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, sotmetem a votació les propostes conjuntes dels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, les propostes de Convergència i Unió.

Les propostes números 1, 2, 3 i 7 sustenten transaccionals.

Per tant, comencem la proposta de resolució número 4, la lletra b.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, 12 en contra i 54 abstencions.

A continuació, la proposta de resolució número 4, lletra a, i la número 6 i la número 9.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 67 abstencions.

A continuació, la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions.

I a continuació la proposta de resolució número 18.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 67 vots a favor, 12 en contra i 55 abstencions.

Ara passem a votar les propostes del Grup Popular.

Les propostes de resolució números 9, 15, 24, 26, 28 i 31 sustenten transaccions. No hi ha hagut petició de votació separada de les restants.

Per tant, sotmetem a votació aquestes restants.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, 12 en contra i 54 abstencions.

A continuació, la proposta transaccional entre la número 14 del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i la número 10 d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, també la proposta transaccional entre la número 2 del Grup de Convergència i Unió i la número 3 d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, 12 en contra i 55 abstencions.

Ara, la proposta número 5 del Grup d'Esquerra Republicana i la proposta número 3 del Grup de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, 13 en contra i 54 abstencions.

A continuació, la proposta número 6 d'Esquerra Republicana i la número 7 de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, 12 en contra i 54 abstencions.

A continuació, la proposta número 4 d'Esquerra Republicana i la proposta número 1 de Convergència i Unió. (*Remor de veus.*)

Comença la votació. (*Pausa.*)

Em permeto fer una petita reflexió als senyors diputats. Aquesta era la proposta conjunta de solidaritat amb els Estats Units. Sé que interpreto el sentiment de vostès si anullo aquesta votació i la formulem amb ple coneixement dels senyors diputats. (*Pausa.*)

Per tant, aquesta última votació queda anul·lada, i sotmeto a votació la proposta conjunta de... (*Remor de veus.*)

Comença la votació.

Per 135 vots i per unanimitat (*alguns aplaudiments*), perquè aquesta ha sigut una proposta formulada pel conjunt de tots els grups parlamentaris. Gràcies.

Passem ara a les propostes transaccionals números 2 del Grup Parlamentari Popular i del Grup de Convergència i Unió. Donat que no hi ha la contrarèplica de Convergència i Unió, hi hauria inconvenient a fer totes les propostes, que serien la número 2, la número 9, la número 15, la número 28, la número 31 i les números 24 i 26 del Grup Popular, que tenen la transacció amb Convergència i Unió, agrupades? (*Pausa.*) Doncs, si els sembla, aquestes les fem amb una única votació.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, 12 en contra i 55 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i sis minuts.